

חלק יא - פרשת קדושים		
יום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	צה ע"א	תצה-תצה
שני	צה ע"ב	תצה-תקב
שלישי	צו ע"א	תקב-תקט
רביעי	צו ע"ב	תקט-תקטו
חמישי	צו ע"א	תקטו-תקכב
שישי	צו ע"ב, צח ע"א	תקכב-תקכח
שבת	צח ע"א, צו ע"ב	תקכח-תקל"ו

לישמיעת שיעורי עבוד היוםי
- ברשה'קובאדיש -
03.617.11.40

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוק מדבש עם פרוש

עלון מס' 252 | חג הסוכות תשפ"ד

יו"ל בעדהשי"ת ע"י
מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

ימי שמחה בבבול עם הקב"ה

אמר רבי יהודה, בלהו מועדין מקראי קדש קרינן בהו, אבל נפקי ראש השנה ויומא דכפורא, דלא אשתכח בהו חדוותא, דהא אינון דינא הוו, אבל אלין תלתא זמינין מקדש, לחדוותא לכלא, לאשתעשעא בהו בקדשא בריף הוא, הדא הוא דכתיב (דברים יב יב) ושמחתם לפני יהו"ה אלהיכם, וכתיב (שם כו י) ושמחת לפני יהו"ה אלהיך.

ז' ימי הספות בנגד שבעה הרועים

דבגינהון דשבעה צדיקיא, זמין קדשא בריף הוא לאעברא לכל אומין דעלמא, ולא ישתאר בעלמא אלא קדשא בריף הוא בלחודוי, וישראל גוי אחד, בגין כף הכא שבעה יומין, תא חזי, דבגין כף מתמעטין והולכין.

מתוק מדבש

ימי שמחה בבבול עם הקב"ה

אמר רבי יהודה, בלהו מועדין מקראי קדש קרינן בהו כל המועדים אנו קוראים אותם מקראי קדש אפלו ראש השנה ויום הכפורים (פי רפי יהודה לית ליה מה שמוכח לעיל (דף טז עמוד ט), תלתא זמינין מקדש, ולא יומא), לפי שכלם הם מזמנים לקבל מחין מחכמה, אבל נפקי ראש השנה ויומא דכפורא דלא אשתכח בהו חדוותא אבל שיהיו ממש ימי שמחה, לזה יוצאים מן הכלל ראש השנה ויום כפור שלא נמצא בהם שמחה, דהא אינון דינא הוו פי הם ימי הדין, אבל אלין תלתא, זמינין מקדש, לחדוותא לכלא אבל אלו השלשה רגלים, הם מזמנים לקבל מחין מקדש, לשמחת הכל, כי הם ימי שמחה לאשתעשעא בהו בקדשא בריף הוא לשמח בהם עם הקדוש ברוך הוא, כלומר שהשמחה תהיה בקדשת הימים לכבוד ה', הדא הוא דכתיב זהו שכתוב אצל המועדים ושמחתם לפני יהו"ה אלהיכם, וכתיב ועוד פתוב ושמחת לפני יהו"ה אלהיך. (אמור דף צה ע"א, ובביאורינו כרך יא עמ' תצ)

ז' ימי הספות בנגד שבעה הרועים

בגינהון דשבעה צדיקיא בשביל שבעה צדיקים, שהם אברהם יצחק ויעקב משה אהרן יוסף ודוד, שהם שבעה אשפיון שמתגלים בסכות שהוא חג האסיף בג"ל, בזכותם זמין קדשא בריף הוא לאעברא לכל אומין דעלמא עתיד הקב"ה להעביר ולבטל את כל שבעים אמות העולם, ולא ישתאר בעלמא אלא קדשא בריף הוא בלחודוי, וישראל גוי אחד ולא ישאר בעולם אלא הקב"ה לבדו וישראל שהם גוי אחד, בגין כף הכא שבעה יומין בשביל כף יש פאן בסכות שבעה ימים, תא חזי בא וראה, דבגין כף מתמעטין והולכין שבשביל זה כל יום ויום היו מתמעטים והולכים השבעים פרים שהקריבו בסכות בנגד השבעים אמות, להורות על המעטתם ובטולם של אמות העולם.

(השמטות הזהר ח"א סימן כה דף רסא ע"ב,
ובביאורינו כרך השמטות הזהר עמ' קסא-קסב)

ישראל נשמרים ע"י השכינה

ובחמשה עשר יום וגומר, רבי אבא פתח, (שם ח ד) ותנח התיבה בחדש השביעי וגומר, תא חזי, כל הני יומין אזלת אימא על בנייא, בגין דלא ישלוט סטרא אחרא עליהו, ובגין לשזבא לון, כיון דאשתזיבו בנהא, והא יתבין בספות, מתנטרין בנטורא.

השמחה בספה בפנים מאירות

ובעי בר נש למחדי בכל יומא ויומא באנפין נהירין, באושפיזין אלין דשריין עמיה.

המוספים שבחג הספות כנגד אהרן

בחג הסופות לקביל אהרן, דבזכותיה הוה אזלין אינון שבעה עננים דחפן על ישראל כסופות, ובגין כך אינון עבדין סופה, וכל אורייתא כמה רזין עילאין סתימין בה, וכד אלין שבעה מתוספין בברכאן, כל עלמא בשלימו סגיאה.

מתוק מדבש

אלין דשריין עמיה עם אלו האורחים הנמצאים עמו, עם היות שהם באים לספה, אבל עקר ביאתם הוא לשרות עם האדם היושב בספה, פי אין האורחים באים אלא להיות עם בעל הבית, ומה שצריך שמחה מיחדת כל יום, לפי שיש אשפיזא בכל יום בפני עצמו כנגד הבחינה של אותו היום, וביום ההוא הוא העקר והשאר נטפלים אליו. (אמור דף קג ע"ב, ובביאורינו כרך יא עמ' תרו-תרח)

המוספים שבחג הספות כנגד אהרן
בחג הסופות לקביל אהרן בחג הספות הקריבו קרבן מוסף כנגד אהרן שהיה אחוז בהוד, דבזכותיה הוה אזלין אינון שבעה עננים דחפן על ישראל כסופות שבזכותו היו הולכים אותם שבעה עננים עם ישראל במדבר, שהיו מכסים עליהם כמו ספה, ובגין כך אינון עבדין סופה ובשביל זה עושים ישראל ספות. וכל אורייתא כמה רזין עילאין סתימין בה וכל התורה כמה סודות עליונים סתומים בה, וכד אלין שבעה מתוספין בברכאן וכשאלו שבעה צדיקים מתוספים בברכות, אז כל עלמא בשלימו סגיאה כל העולם הוא בשלמות גדולה. (השמטות הזהר ח"ג סימן ח דף שב ע"ב, ובביאורינו כרך השמטות הזהר עמ' שנו)

ישראל נשמרים ע"י השכינה

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי, שנאמר בחג הספות, רבי אבא פתח הקדים לפרש מה שכתוב ותנח התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט, תא חזי, כל הני יומין אזלת אימא על בנהא (ה"ג קמ"ק) בא וראה, פי כל אלו הימים מראש השנה עד סכות, הולכת השכינה שהיא אמם של ישראל וחופפת על בניה כדי לשמרם, בגין דלא ישלוט סטרא אחרא עליהו כדי שלא ישלט הסטרא אחרא עליהם בראש השנה, שאז רוצה הס"מ לשלט על ישראל על ידי משאות עונות שקבץ, ובגין לשזבא לון וכדי להציל אותם ביום הפפורים מן המקטרגים, כיון דאשתזיבו בנהא כיון שנצולו בניה מן המקטרגים, והא יתבין בסכות והם יושבים בסכות, שאז מתפשטים כל מיני חסדים על ישראל, מתנטרין בנטורא הם נשמרים בשמירה בצל הספה. (פנחס דף רנח ע"ב, ובביאורינו כרך יד עמ' תרעו)

השמחה בספה בפנים מאירות

ובעי בר נש למחדי בכל יומא ויומא באנפין נהירין וצריך האדם לשמח בכל יום ויום משבעת ימי הספות בפנים מאירות, ויהיה כל היום בשמחה בספר פנים פות, (ויזהר ביותר מלהתעצב ומלכעס בספה), באושפיזין

ישראל לוקחים את הקב"ה בכיבול ושמים בו

פקודא דא, ליטול לולב בהוא יומא, באינון זינין דיליה, והאי רזא אוקימנא, ואוקמוה חברייא, כמה דקדשא בריה הוא נטיל לון לישראל בהני יומין, וחדרי בהון, אנה הכי ישראל נטלי ליה לקדשא בריה הוא לחולקיהון, וחדאן ביה, ודא הוא רזא דלולב ומינין דביה, דאיהו רזא דיוקנא דאדם, והא אתמר.

הלולב ומיניו, בבחינת פלי קרב הנוצחים את המקטרגים

קם רבי אלעזר ואמר, אבא אבא, אמאי אתמר ביומא קדמא דספנות, (ויקרא כג מ) ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר, אמר ליה ברי, מאני קרבא בימינא נטלין לון, ובאלין מאני קרבא אינון ישראל רשימין דנצחין דינא.

מתל למלפא דהוה ליה דינא וקרבא בשבעין אומין, ולא הוו ידעין מאן נצח דינא, ושאלין ליה מאן נצח דינא, אמר תסתכלון באלין דרשימין במאני קרבא בידיהו, ותנדעון מאן נצח דינא.

מתוק מדבש

ישראל לוקחים את הקב"ה בכיבול ושמים בו

פקודא דא ליטול לולב בהוא יומא מצוה זו היא לטל לולב ביום ראשון של סכות, באינון זינין דיליה עם אותם המינים שלו, והאי רזא אוקימנא, ואוקמוה חברייא וסוד זה בארנוהו, ובארנוהו החברים במדרשים, כי כמה דקדשא בריה הוא נטיל לון לישראל בהני יומין, וחדרי בהון כמו שהקדוש ברוך הוא לוקח את ישראל באלו הימים לחלקו, ושםח בהם, על ידי שזפה אותם בדין ביום הכפורים, ומשפיע להם חסדים בימי הסכות, אנה הכי ישראל נטלי ליה לקדשא בריה הוא לחולקיהון, וחדאן ביה כמו כן ישראל לוקחים את הקדוש ברוך הוא לחלקם, ושמים בו, כי מקבלים עליהם קיום תורתו ומצותיו בשמחה, ודא הוא רזא דלולב ומינין דביה וזה הוא סוד מצות לולב והמינים שבו, דאיהו רזא דיוקנא דאדם שהוא סוד שעור קומת אדם העליון, כי נרמזות בו שבע ספירות חסד גבורה תפארת נצח הוד וסוד מלכות דבחינת תפארת, ונמשך לכל אחד חסדים מחכמה בינה דעת (פמנאר גטער הפוגט דרושי הללג), שהם שעור קומת אדם העליון, והא אתמר והרי למדנו ענין זה פראוי.

(אמור דף קד ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך יא עמ' תריג-תריד)

הלולב ומיניו, בבחינת פלי קרב הנוצחים את המקטרגים

קם רבי אלעזר ואמר לאביו רבי שמעון, אבא אבא, אמאי אתמר ביומא קדמא דספנות למה נאמר

ביום הראשון של חג הסכות ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר הלא בחמשה עשר יום לחדש תשרי הוא חג הסכות ולמה קרא אותו ראשון, ומשיב אמר ליה רבי שמעון לרבי אלעזר ברי בני, מאני קרבא בימינא נטלין לון פלי הקרב נוטלים אותם ביד ימין בכת החסד, כמו שכתוב (שמות טו ו) מינף ה' נאדרי בכח, דהיינו נאדר בכח החסד שבימין, ולכן אמר הכתוב "ביום הראשון" פי החסד נקרא יומא דכליל פלהו יומי, והוא הראשון לשבעת ימי הבנין [הספירות העליונות], ובאלין מאני קרבא ובאלו פלי קרב, דהיינו בכח החסד, אינון ישראל רשימין דנצחין דינא בני ישראל הם רשומים ונקרים שנצחו את הדין, ובשלו את קטרוג החיצונים, כי אין לה דבר המועיל לדחות את החיצונים כמו החסדים, כי בגבורות יש להם אחיזה. (ו"מ ונניחו ומפרשים)

מתל למלפא משל למלך שהוא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, דהוה ליה דינא וקרבא בשבעין אומין שהיה לו דין ומלחמה עם כל השבעים אמות, לפי ששעבדו בכני ישראל שהם בני א"ל חי, ולא הוו ידעין מאן נצח דינא ולא היו יודעים מי נצח את הדין, כי הקטרוג היה גדול מאד, ושאלין ליה ושאלו את המלך, מאן נצח דינא מי נצח את הדין, ורצונו לומר האם ישראל זכו לבטל את פח המקטרגים, אמר המלך, תסתכלון באלין דרשימין במאני קרבא בידיהו הסתכלו באלו הרשומים בכלי קרב בידיהם, ורצונו לומר שנוטלים את הלולב ומיניו בידיהם שהם סוד המשכת החסדים, ותנדעון מאן נצח דינא ותדעו

הלולב ומינוי מעוררים גשמי ברכה

עד דהו אָזלי, חמו חד יודאי דהוה אָתי, אָמר רבי יוסי, האי בר נש יודאי איהו ואתחזי, כד מטא גביהו שאילו ליה, אָמר לון שליחא דמצוה אָנא, דהא אָנן דיירי בכפר דראמין, ומטי זמנא דחג, ואָנן צריכין לולב וזינין דעמיה, ואָנא אזיל לקטעא לון למצוה, אזלו כחדא. אָמר להו ההוא יודאי הני ארבע מינין דלולב דבכלהו אתאן לרצויי עלמא (נ"א על מיא), שְמעתון אמאי אָנן צריכין לון בחג, אָמרו ליה כָּבֵר אתְּערו בהו חבריאי, אָבֵל אי מלָה חדתא איהו תחות ידך אימא לה, אָמר לון ודאי ההוא אתר דאָנן דיירי ביה הוא זעיר, וכלהו עסקי באורייתא, ואית עלן צורבא מרבנן רבי יצחק בר יוסי מחוזאָה שְמיה, ובכל יומא ויומא אָמר לן מלין חדתין באורייתא.

ואָמר דהא בחג זמנא הוא לשלטאָה, (ישראל שליטין בההוא זמנא, ונקיטנן לולב דמתחזי דאָנן נציחנא עליהו על כל אָנן דאָקרונן המון העם, ולשלטאָה עליהו), (אָזי עבר על נפשנו המים הזדונים, ברוך יהו"ה שלא נתננו טרף לשניהם, וכי אית שנים למים, אָלא) (ס"א דכל אָנן רבבין) אָנן שְאָר עמין, אָנן רבבין ממנן על שְאָר עמין, ומתברכאן מסטרייהו דישראָל, וקרנן לון מים הזדונים, כְּמָה דאת אָמר (תהלים קכר ה) המים הזדונים.

מתוק מדבש

הארבעה מינים בחג, אָמרו ליה כָּבֵר אתְּערו בהו חבריאי אָמר לו כָּבֵר פְּרִשׁוּהוּ החברים בכפרות צו (דף 6), אָבֵל אי מלָה חדתא איהו תחות ידך אימא לה אָבֵל אם יש דָּבָר חָדָשׁ תחת ידך אָמור אותו, וכדי לומר דָּבָר בְּשֵׁם אֲמָרוּ אָמר לון ודאי ההוא אתר דאָנן דיירי ביה הוא זעיר אָמר להם אותו מקום שאָנו דרים בו הוא כָּפֵר קָטָן אָבֵל הוא מחזיק את המרבה, וכלהו עסקי באורייתא לפי שְכָל הדרים בו עוסקים בתורה, ואית עלן צורבא מרבנן רבי יצחק בר יוסי מחוזאָה שְמיה ויש עלינו תלמיד חכם ששמו כָּה, פרוש שמנינו אותו עלינו למורה, ובכל יומא ויומא אָמר לן מלין חדתין באורייתא ובכל יום ויום מלמד אותנו דברים חדשים בתורה. (כ"פ ומפרשים)

ואָמר דהא בחג זמנא הוא לשלטאָה כָּל אָנן רבבין ממנן על שְאָר עמין (ס"ג ד"ו) ואָמר שבחג על ידי שמקריבים שבעים פרים כנגד השבועים אמות לכן הוא הזמן של שליטת כל אותם השרים הממנים על שְאָר העמים, שמקבלים מנת חלקם לצרף הנהגת העולם וכל שר משפיע להאמה שממנה עליה, ומתברכאן מסטרייהו דישראָל והם מתברכים מתמצית השפיע של ישראל כי הם צרף העולם, וקרנן לון ואָנו קוראים אותם מים הזדונים, כְּמָה דאת אָמר המים הזדונים

מי נצח את הדין, כי על ידי נטילת לולב ומינוי ממתיקים את כל הגבורות וזוכים בדין. (תיקוני זוהר תיקון יג דף כט ע"א, ובכיוורינו כרך א עמ' תנן-תנד)

הלולב ומינוי מעוררים גשמי ברכה

עד דהו אָזלי עד שהלכו רבי חייא ורבי יוסי, חמו חד יודאי דהוה אָתי ראו שיהודי אחד בא ומתקרב אליהם, אָמר רבי יוסי, האי בר נש יודאי איהו ואתחזי זה האיש הוא יהודי ונראה כן ממלבושיו וממהלכו, כד מטא גביהו שאילו ליה כשהגיע אליהם שאָלו אותו מי הוא, אָמר לון שליחא דמצוה אָנא אָמר להם אני שליח מצוה, דהא אָנן דיירי בכפר דראמין כי אָנו דרים בכפר של ראמין, ומטי זמנא דחג, ואָנן צריכין לולב וזינין דעמיה והגיע זמן חג הסכות ואָנו צריכים לולב ומינוי, ואָנא אזיל לקטעא לון למצוה ואָני הולך לקצץ אותם לשם מצוה, אזלו כחדא וכלם הלכו יחד.

אָמר להו ההוא יודאי, הני ארבע מינין דלולב דבכלהו אתאן לרצויי על מיא אלו הארבעה מינים של הלולב שכלם הם רעננים כל השנה ולא נס לחם, ולכן אָנו באים בהם לרצות ולעזר גשמי ברכה, שְמעתון אמאי אָנן צריכין לון בחג השמעתם למה אָנו צריכים אותם בחג, שְאָל אותם אם יודעים גם סוד

ובגין לשלטה עליהו אחינא ברזא דשמה קדישא, באנון ארבע מינין שבלולב לרצויי ליה לקדשא בריה הוא, (עלייהו) ולשלטה (דף סד ע"א) עלייהו ברזא דשמה קדישא, ולא תערא עלן מיין קדישין, לנסכא על גבי מדבחא.

ד' המינים, בבחינת האשפיון שבספה

בספרא דאגדתא שפיר קאמר, דכל אלין אינון אושפיון דזמינין עמא קדישא בהאי יומא, דבעיין לאשפחא להו פיון דזמין לון, ובהו בעי בר נש למלכא בעותיה, זכאין אינון ישראל דידעין ארחוי דמלכא קדישא, וידעין ארחוי דאורייתא למהך באורח קשוט, למזפי בהו בעלמא דין ובעלמא דאתי.

מתוק מדבש

ד' המינים, בבחינת האשפיון שבספה
בספרא דאגדתא שפיר קאמר ובספר האגדה יפה אמר, דכל אלין שכל אלו הארבעה מינים שהם כנגד השבע ספירות, אינון אושפיון דזמינין עמא קדישא בהאי יומא הם בחינות האורחים שמזמינים עם הקדוש ביום זה של סכות, באמירת עולו אושפיון קדישין, דבעיין לאשפחא להו פיון דזמין לון שצריכים לבקשם ולמצוא אותם פיון שהזמינם עוד מבפניך בעת שנגנס לספה, ובהו ובארבעה המינים, בעי בר נש למלכא בעותיה מבקש האדם מהקדוש ברוך הוא בקשותיו, כמו שאומרים הושענות ומרצים על המים בעת הקפת התבה, זכאין אינון ישראל דידעין ארחוי דמלכא קדישא אשריהם ישראל שידעו דרכיו של המלך הקדוש ברוך הוא, היינו שמקמים מצותיו, וידעין ארחוי דאורייתא וידעו דרכי התורה, היינו הבנת סודות וטעמי המצוות, למהך באורח קשוט ללכת בהם בדרך האמת, דיינו לעשות המצוות בכונה שלמה, למזפי בהו בעלמא דין ובעלמא דאתי לזכות על ידם בעולם הזה ובעולם הבא. (ויחי דף רכא ע"א, ובביאורינו כרך ד עמ' תלח-תלט)

לפי שהם מבחינת סיגי הגבורות הנקראים מים הזידונים בסוד גבורות גשמים.

ובגין לשלטה עליהו ולפי שעתה הוא זמן שליטתם, לכן כדי שאנו נשלט עליהם, אחינא ברזא דשמה קדישא באנון ארבע מינין שבלולב לרצויי ליה לקדשא בריה הוא אנו באים בסוד שם הקדוש הוי"ה שנקרא באלו הארבעה מינים שבלולב לרצות להקדוש ברוך הוא שישליטנו עליהם, ולשלטה (דף סד ע"א) עליהו ברזא דשמה קדישא וגם כדי לשלוט על האמות התחתונות בסוד שם הקדוש הוי"ה הנקרא בלולב ומינו, ולא תערא עלן מיין קדישין לנסכא על גבי מדבחא וגם שעל ידי הלולב ומינו אנו מעוררים עלינו מים קדושים לנסך על גבי המזבח, רצונו לומר אנו מעוררים להשפיע מימי החסדים להשכינה הנקראת מזבח, ועל ידי זה נכניעים המים הזידונים הנזכרים לעיל, והיא תשפיע עלינו שפע ברכות, וכזה נהיה אנחנו מעלה מעלה, והאמות ירדו מטה מטה. (נח דף סג ע"ב סד-ע"א, ובביאורינו כרך ב עמ' נב-נד)

שבת דא שירתא

דא רבי שמעון בר יוחאי, דאיהו פתח תרעין דרוזי דתקממתא הוא רבי שמעון שהוא פתח את השערים של סודות התקמה וכו' ואיהו אתקין דרגין עלאין והוא התקין מדרגות העליונות רוצה לומר שרבי שמעון היה פתוחה נשגבה בדלתים וברית מגן על המלכות שהיא סוד עיר הקדש ירושלים שלא יכנס בה ערל וטמא, לכן הראוי לכנס בה לא יכנס אלא ברשות. וכתוב יראה כל ובורך את פני האדון ה' מאן פני האדון ה' על מי רומז, ואמר דא רבי שמעון בר יוחאי שהשכינה שורה עמו תמיד והצדיקים נקראים פני השכינה וכו' בעי לאתחנאה קמיה צריה לתראות לפניו ללמד ולשאב מהקמתו ותורתו.

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימיל בכרובת: 3022233@gmail.com

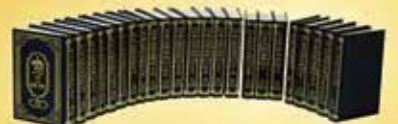
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)